

Съгрѣшнихъ! пророкътъ му рече: „И Богъ ви опрости; но понеже наскърбихте съ тази работѣ наро- да, сынътъ, когото ви роди Ветзавее ще умрѣ.“

СОФІЯ.

Ахъ! драга пріятелко, колко съмъ наскърбена! Ето Давитъ стана лошъ както Саула. Какъ можеше да бѣде, та единъ толко святъ чловѣкъ да прѣживѣ двѣ години въ своя грѣхъ безъ да ся покае за него?

УЧИТЕЛКА.

Та туй сѣ голѣмытъ грѣхове, чеда мои; тѣ спичать сърдцето, но забѣлѣжете че и Саулъ бѣше казалъ сѣщо като Давида: Съгрѣшихъ! но Давитъ го каза отъ сърдечнѣ дълбочинѣ. Той ся не наскърби по причинѣ на злочестіитѣ, отъ които ся уплаши, но само защото бѣше уврѣдилъ Бога; и за туй Богъ му опрости. Съ Богомъ, чеда мои, идущій пѣтъ ще почнемъ урока отъ географіѣтъ.

ДВАЕСЕТЪ И СЕДМЫИ РАЗГОВОРЪ.

День дваесетъ и петый.

УЧИТЕЛКА.

Казахъ ви за Лотарингіѣ и за Фландріѣ; ный ще кажемъ днесъ единъ думѣ за Пикардіѣ. Тя е една голѣма провинція доста плодovита, но тя не- ражда никакъ вино. Казвать изобщо, че Пикардцитѣ иматъ угрѣянѣ главѣ, сирѣчь че сѣ крайно пѣргави